

jenjem in obnašanjem oblasti tako rekoč sami ponujajo.

Res čudno! Povsod se take hudobije natančno zasledujejo in se pride zločincem na sled, le v Stopercih, kjer se je zgodilo v teku 7 ali 8 let že več hudobij n. pr.: (poškodovale so se cerkvene orglje in cerkvena vrata na kor ob času spremembe orgljarske službe, pobile okna v župnikovi sobi in nametalo v njo debelo kamenje; lansko leto so se vzele polke raz farovške kuhinje, zanesle v strani in na kosce razbile, potem se je popikal na župnikovi njivi zeleni fižol, na to se je obelilo v župnikovem sadonosniku 17 najlepših žlahtnih dreves, ki so vse rodile, in se porezale brajde) — ostane vse — vse prikrito in vse lepo zaspi.

Če smo tudi v Stopercih in še pod Dončko goro, a na Turškem še pa vendar le nismo. —

Dobrna pri Celju. V srce se nam že smilijo redko nasejani možgani dobrnskih nemčurjev, ki se trudijo in trudijo, da bi stuhali, kedo izmed nemčurčkov bi bil najvrednejši za županski stol. Sedaj se jasno vidi razloček med slovensko pametjo in ponižnostjo na eni strani ter med nemčursko neumnostjo in napihjenostjo na drugi strani. Pred tremi leti so se slovenski občinski odborniki po vrsti branili županske časti, danes pa nemčurji že komaj čakajo, kdo izmed njih da bo zanaprej župan. Tak počajta no! Vso skrb za to bomo prevzeli Slovenci, in če bo na Kitajskem kje zmanjkalo županov, bomo gotovo najprej priporočali dobrnske nemčurje. Sedaj res ne vemo, ali so naši nemčurji bolj neumni ali bolj naduti. Najbrž imajo vsega tega enako mero. Je pa res že smešno. Nikdo še ne ve, kedaj bodo volitve, in že barantajo nemčurji s svojimi župani kakor jud s slabim blagom. Po naših mislih ne morejo biti ti župani velike vrednosti. Danes posadijo enega na konja, drugi dan ga vlečejo za noge in roke dol ter tiščijo drugega navzgor, da ga tretji dan vržejo na stran. Sicer je pa menda to tudi nekaj vredno, če je kedo v 'mislih' en dan župan. To veselje jim pa radi pustimo. K vsem nemčurskim 'radi-županom' sta se pridružila bojda še Nemeč Auer in 'tudi-Nemeč' Hasenbichl. Če je to res, bo velik križ zopet s tema. Auer je 'Ober-lajtnant' v penziju, Hasenbichl pa štacunar. Pa kaka bosta ta župana! Auer mora po letu zgodaj biti v topliški pisarni, čeravno mu je v Gradcu v deželnem zboru bojda nek gospod očital, da večkrat "še le takrat zleze iz perja, ko gostje-topličarji gredo že iz kopeli". Hasenbichl pa ima v svoji štacuni toliko dela, da niti za eno minuto na dan ni prost. S tema torej ni nič. Sicer se pa zdi, da gospodje ne vedo, kar ve med Slovenci vsak otrok, da je treba imeti za župana večino v občinskem odboru. Odbor pa ne pada iz nebes, ampak se voli. Za to je pa treba volilcev. Kakor pa vemo, so bili gospodje do sedaj vedno nasproti slovenskemu ljudstvu na Dobrni, zato si bo vsak volilec desetkrat premislil, predno bo dal svoj glas ljudem, kateri so po svojem mišljenju in delovanju v nasprotju s celo slovensko Dobrno. Za to pa le bolj ponižno! Slovenski volilci niso kakor na snops navajeni nemčurski podrepani, da bi poslušali na nemčursko komando, ampak možje, ki se ne bojijo groženj nemčurjev, pa tudi ne gredo na lim nemčurskim zvižacem. Ne zidajte torej gradov v zrak, zakaj, če prej ne, na dan volitve se vam gotovo poderejo na glave.

Arlica pri Ribnici. (Spominčica na dve sveži gomili.) Precej nam je minola zima vzela znuancev, mnogo solz se je potočilo, ali od dveh gomil se ne moremo ločiti, da bi njiju ne ozaljšali z otožno evetko — spominčico.

Tam doli v četrtem stolu v cerkvi v Ribnici ste dolga leta sedevali skupaj ob nedeljah dve blagi mamici, Mica Zabovnik p. d. Lipužnica in pa Mica Bobovnik p. d. Pušnica. Obe ste bili po stanu kmetici, ob enem pa vzor blage žene,

ljube matere, vrle gospodinje in kar je največ vredno, prave krščanske hišne matere. Ker so bile te čednosti pri njima tako enake, pridružile so se še druge slične okoljščine. Obe ste že več let bolehal skoraj na enaki bolezni, enako prenašali voljno križ, dokler ga njima konečno ni odvezel ljubi Bog, ko se je prepričal o njuni stanovitnosti, in to se je zgodilo zajedno v par mesecih.

Zadnje leto ste mamici vsled bolezni le z veliko težavo še prilezli v toliko priljubljeno jima cerkev. Posebno je jela hirati M. Zabovnik. Bolezen v prsih ji ni dala počitka po dnevu, še manj pa po noči. Posebno se ji je shujšalo po novem letu, ravno ko se je poslavljala od ljubljenskih sinov, katerih eden je šel nazaj k vojakom, drugi kot dijak v šolo. Skoraj vsi so čutili ob slovesu, da boče ločitev za vselej. In res, par dni potem se ji je bolezen zopet močno shujšala. Toliko, da so jo še v zadnjih urah obiskale sestre, da je sprejela še sv. popotnico, je zaspala med molitvijo, katero je vedno izgovarjala: "Sveta Marija, Mati božja, prosi za nas ob naši smrtni uri!" Teh prošenj Mati nebeska gotovo ni preslišala in radi upamo, da ji je bila ob sodbi mogočna zaščitnica.

Zapustila je rajna potrtega moža in tri čvrste sinove. Od teh je eden gozdar v Gornjem gradu, drugi vodja pri pionirjih blizu Dunaja in tretji nadebuden sedmošolec v Celju. Bog jih srečno vodi do cilja sreče, za katerega jim je blaga mati toliko skrbela in delovala!

Kako je bila priljubljena pri rodbini in znancih, pokazal je obilen pogreb dne 7. januarja, katerega se je udeležil tudi čez vse ljubljani starosta rodbine Potočnikove, veleč. g. o. Maks Pivec iz Admonta. Slovo takrat od postelje in groba rajne, pokazalo je, kolika ljubezen vezala je to družino in rodbino, prej srečno in veselo, sedaj pa tako potrto...

Minilo je sedaj še le nekaj nad dva meseca, ko je smrtni angel potrkal zopet, to pa na vrata Pušnikove hiše in odnesel seboj ljubo mater. Ta blaga duša je bila vdana vse življenje Bogu in kot gospodinja je mnogo storila v blagor svojih, moža, otrok in družine. Kolikokrat je ona urezala kraba in storila drugih dobrot za "božji lon", ve le On, kateri ima napisana vsa dobra dela v bukvah življenja! Plačila za vse to pa ji Bog ni odločil veliko tukaj, kjer ji je poslal hudo bolezen, temuč prihranil ji je to tembolj za — večnost! Saj pa je tudi ona dovrševala delo svojih zaslug udano s potrpljenjem, s katerim je bila v bolezni prava — mučenica. Najhujše v bolezni ji je bilo to, da radi bolezni ni mogla v cerkev. Zato je pa tembolj priganjala vso družino k maši in ko se je ta vrnila domov, izpraševala o pridigi, kolikor si je kdo mogel zapomniti. Ali to ni bila gospodinja prav po vzoru slavnega Slomška?

Kako potrpežljivo je nosila svojo bolezen, ve le On, ki jo je pokoril. Nič tožbe, nič godrnjanja! In ko je nastopil zadnji boj, zaklicala je še ganljivo: "O ljubi Jezus, sedaj me ne zapusti!" nakar je v kratkem mirno zaspala. Ali si je mogoče še misliti lepše zadnje ure?

Tudi ta pogreb, dne 16. sušca, bil je jako ganljiv. Ko so čast. g. župnik govorili v cerkvi zadnje slovo, jokalo je skoraj vse. Enako tudi na pokopališču, kjer so solze moža, otrok, rejencev in prijateljev v obilnej meri kazale ljubezen, hvaležnost in žalost za blago rajno.

Naj počivata obe dobri mamici v blagem miru!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Na mesto rudarskega nadkomisarja Salomona, ki je prestavljen v Št. Pölten, pride v Celje rudarski nadkomisar Franc Aggermann pl. Bellenberg iz Brüxa na Češkem.

S pošte. G. Vincencu Zorko v Št. Andražu v Slov. gor. se je podelilo tamošnje mesto poštnega odpravitelja.

S šole. Okrajni šolski svet celjski je izrekel v svoji zadnji seji zahvalo g. Francu Friedrich, načelniku okr. šolskega sveta v Libojah, za ustanovitev tamošnje šolske kuhinje, in tamošnjemu nadučitelju g. Jožefu Košenina za otrokom podeljene obede.

Prememba posesti. Papirno tovarno v Jurkloštru je kupil jurkloštarski graščak za 16.345 K.

Mariborske novice. V mestu, posebno v Graškem predmestju so se zadnji čas množile tatvine. V več stanovanjih je bila ukradena obleka, mleko, žemlje itd. Slednjič so vendar prišli na sled tatici. V Tegetthofovi ulici so zapazili dne 24. t. m. neko žensko, kako se je hotela vtihotapiti v neko stanovanje. Predno pa je prišla policija, zbežala je ženska ter se skrila v Carnerijeve ulici v klet neke hiše. Tam so jo zasledili in prijeli. Ime ji je Marija Löscher in je doma iz Gornještajerskega. — V Studencih pri Mariboru so v noči od 26. na 27. t. m. neznan zlikovci spustili voz, nabasan s posodo po cesti, ki pelje mimo cerkve sv. Jožefa proti Dravi. Ne le samo vsa posoda ampak tudi voz je močno poškodovan. Upamo, da bo orožništvo zasledilo storilce. — Pri mariborskem občinskem svetu se sedaj izdelujejo določbe, s katerimi bi se prepovedali slovenski napisi na prodajalnah. Od 24 tisoč prebivalcev so našli v Mariboru čez 4000 Slovencev in vendar si upa mestni svet kršiti pravico tem 4000 Slovincem. Višje oblasti so dolžne ta nepostaven sklep preprečiti oziroma istega razveljaviti. — Kje da bo stal novi most, se sedaj še nič ne ve. Nekateri ga hočejo imeti od glavnega trga do Bergstrasse, drugi pa v nadaljevanje Vitrinjske ulice. V nadaljevanju Badgasse, kjer bi bil most najpripravnejši in najcenejši, ker bi ne bilo treba na levem bregu Drave nič odkupiti, na desnem pa samo nekaj hiš, pa nočejo zidati, ker bi s tem prišel "Narodni dom" na prelep prostor. Naši Nemci ne privoščejo Slovincem niti ene ugodnosti. — V sredo, dne 29. t. m. popoldne se je vstrelil Otmar Koroschetz, sin trgovca. Ustrelil se je v sence. Ker še ni bil takoj mrtev, prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je pa kmalu umrl.

Umrl je povsod dobro poznan in čislán Janez Lopič, posestnik v Cirknici pri Št. Ilju v Slov. gor. Bil je vrl narodnjak! N. v m. p.! — V Št. Ilju v Slov. gor. je umrla dne 27. t. m. gospa Marija Reppnig.

Iz Št. Ilja v Slovenskih goricah se nam poroča: Tudi pri nas so, kakor v Slatini, neznan zlikovci položili čez tir debela debela en kilometer od postaje. K sreči je pa poštni vlak do postaje samo tiščal debela in se ni zgodila torej nobena nesreča. Orožništvo je prijelo kočarska sina Franca in Jožefa Hauptmann, ki sta oba na sumu, da sta to storila.

Št. Ilj v Slov. gor. Pretekli teden so orožniki nekega šolarja iz slavne nemške šole gonili nekaj časa po Šentilju, potem pa so ga odpeljali v Maribor in ga tam izročili okrožnemu sodišču. To je pač nadepolna mladina! In katero šolo obiskuje? Slavno nemško šolo! Žal, da so otroci nemške šole večinoma otroci slovenskih starišev. Sprejmejo jih radi v nemško šolo, samo da je večje število! Zato je nekdo prav rekel: "Če jim je samo za to, da imajo polne klopi, jim tudi jaz posodim — par telet, da jih tam privežejo, bo pa večje število." Imenitna misel! Ne naučijo se v nemški šoli itak otroci ne mnogo, samo da je večje število. Dela pa otrok, kar sam hoče, saj učitelja ne razume, kadar daje dobre nauke. Zato pa tudi zunaj šole ne zna brzdati svojih strasti, če se tega ne nauči že v šoli, in tako mora kmalu vmes poseči žandar in sodnija. Slovenski stariši, ki ste bili dozda tako slepi, ali se vam še tudi zdaj ne bodo odprle oči! Vi ste pošteni, kakšni pa bodo vaši otroci, če hodijo v take

čujeta ni bogataš, ni uradnik; nadalje to, da je sinovi za previsoko ceno prevzemajo od očetov posestva; pri določitvi desetka se ne gleda, ali ni posestvo že obremenjeno z dolgovi; tudi to, da si kmetje brez nujne potrebe in nepremišljeno izposojajo na svojo posest visoke kapitalije ter zakopljajo tako vedno globlje v dolgove, je vzrok propada. Velik naroden greh je slednjič zapravljivost, zlasti pijančevanje. Glavne pango gospodarstva, ki se izplačajo dandanes, so sadjarstvo, vinarstvo in živinoreja. Sadi se naj malo, a dobrih vrst, ravnotako se naj redi le malo glav živine, a te dobro zlasti v prvem letu Zemljišča naj se racionalno obdelujejo; kdor na malem zmore dosti pridelati, tisti sme biti ponosen, ne pa kdor ima obširno in slabo obdelano posestvo. Ker mislim, da bode bralce „Slov. Gospodarja“ te misli zanimale, zato jih tukaj priobčujem. Naše bralno društvo že šteje nad 60 rednih članov, ki pridno bodijo prebirat ob nedeljah same dobre liste: Slovenec, Slov. Gospodar, Domovino, Domoljub, Cvetje, Glasnik, Bogoljub, Kmetovalec, Narodni Gospodar, Novi list, Družinski prijatelj, Vrtec, Dom in Svet i. dr. Tudi knjižnica se širi; vsi, ki jim je mar prava ljudska izobrazba, se prosijo, da podpirajo društvo ali gmotno, ali pa s časopisi in knjigami. Česar pa še pogrešamo v šaleški dolini, je mladinska organizacija. Vse spi, toda o tem kaj drugekrat!

Za družbo sv. Cirila in Metoda so darovali Mohorjani v Ribnici na Poh. 5 K 60 v.

Društvena naznanila.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, dne 2. aprila po večernicah zboruje v šoli „Mladeniška zveza“. Na vzporedu so govori: o zemljiški knjigi, o avstrijski ustavi (pogodba z Ogrsko, delegacije, zadeve), o zdravilni in redilni moči medu i. dr.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri nas je splošna navada, da se na velikonočni pondeljek stari in mladi vprašujejo: Prijatelj, kam gremo danes? Za odgovor se ti vsak prav možato odreže, v „Emavs“. Ta dan gre se na razne kraje v gostilne popivat, kjer pa navadno ni najti dušne zabave. Naša mladina bralnega društva pa hoče vsem, ki imajo voljo letos romati v trg Emavs prirediti ondi prav pošteno zabavo. Naše bralno društvo priredi toraj dne 24. aprila, to je na velikonočni pondeljek veselico z gledališko predstavo: „Požigalčeva hči“. Natančni vzpored objavimo pozneje. Torej, k sv. Jurju na velikonočni pondeljek!

Učit. društvo za ptujski okraj zboruje v četrtek dne 6. aprila t. l. po naslednjem dnevem redu: 1. Zapisnik. 2. O najnovjšem slov. pesništvu. Predavatelj g. dr. Komljanec. 3. Razgovor o referatih a) in b) letošnje uradne konference. 4. Društvena poročila in nasveti. 5. Posvetovanje o delegatih k deželni učit. konferenci. 6. Razgovor o zelo zanimivih točkah ljubanskega učit. društva! Začetek ob 1/2 10. uri dopoldne, ker g. predavatelj pozneje nima časa. K prav obilni udeležbi vabi J. Koplč, t. č. predsednik.

Listnica uredništva: Luče. Na napade, ki so se pred dobro enim mesecem zvršili, odgovarjati, se nam zdi vendar malo prepozno. Brez zamere! — Gornji Kamenščak. Nič ni treba plačati. Pozdravljeni! — Vitanje in Velenje: Zaradi pomanjkanja prostora takrat ni bilo mogoče!

Loterijske številke.

Gradec 24. marcija:	83	1	79	47	42
Dunaj 24. marcija:	69	90	61	28	27

Tržne cene

v Mariboru od 15. do 25. marca 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	b	K	b
Pšenica		20	—	20	80
rž		15	60	16	40
ječmen		16	20	17	—
oves		16	—	16	80
koruza		17	20	18	—
proso		19	50	20	50
ajda		16	60	17	2
seno		5	—	5	60
slama		3	60	5	80
1 kg					
fižola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	40	—	64
krompir		—	—	—	9
sir		—	84	—	72
surovo maslo		2	20	2	80
ma. lo		1	10	2	40
špeh		1	32	1	40
zelje, kislo		—	24	—	32
repa, kiva		—	20	—	24
1 lit.					
mleko		—	20	—	22
smetana, slatka		—	40	—	48
„ ki-la		—	60	—	70
100 glav					
zelo		—	—	—	—
1 kom.					
ječje		—	5	—	—

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5'60. 85 48-7

BENEDIKT HERTL,
posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Aleju Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga Maribor, Mellingerstrasse 12
se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegethoffovi ulici, M. Berdaj, Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26-5

Oves

(Willkomm).
Ta težka vrsta ovasa obrodi v vsaki zemlji, zori zgodaj, jako bogati obrodi, da visoko, dobro slamo za krmo in se ne poleže. Ker se na redko seje, zadostuje na 1 oral 50 klg. Pošilja se v vrečah po 25 klg za K 9, 50 klg za K 17, 100 klg. za K 32. Vzorec po 5 klg franko za K 3'20 proti predplačilu. 86 8-7

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah, Štajersko.

Vsem trtorejcem!

Podpisani še imam nekaj tisoč ključev za cepljenje I. vrste oddati. Cena: 1000 komadov 10 K. Kdor jih še potrebuje, naj se čim preje oglasi pri **Antonu Slodnjak**, trtnarju pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. pošta: Juršinci pri Ptuj. 226 2-3

Poziv.

Posestnica **Marija Kašnik**, po domače **Smolčnik v Podgorju pri Slovenjgradu**, ki je umrla dne 11. decembra 1904, je zapustila v oporoki tistim, katerim je bila botra pri birmi ali pa pri krstu, 1600 K.

Ker pa niso znani imena in bivališče vseh tistih, ki imajo na to volilo pravico, ne možu rajne in ne drugim sorodnikom, se pozivljajo vsi tisti, katerim je bila rajna botra pri krstu ali birmi, da se oglasijo do 1. julija 1905 pri podpisnem ter prinesejo seboj dotična dokazila.

C. kr. notarijat v Slovenjgradu, dne 19. marca 1905,
Dr. J. Tomšek,
c. kr. notar in sodnijski komisar.

Alojzij Pinter,
trgovec v Slov. Bistrici 207 5-3
priporoča celemu okraju svojo vedno novo lepo zalogo vsakovrstnega blaga. Za spomladni čas vsake vrste poljskih in vrtnih semen, posebno pravo, čisto, zanesljivo deteljno seme, seme za oves itd. Veliko se proda Bartelnovega prašeka za poklajo živini, svinjam in konjem.
Kupim vse poljske pridelke ter druge reči.

ZAHVALA.
O priliki smrti našega prerano umrlega soproga in strica ozir. očeta-reditelja, gospoda
Andreja Golob
trgovca in posestnika,
nam je došlo od vseh strani toliko pojavov sočutja, da nam ni mogoče vsakega posebej dostojno zahvaliti na tem človekoljubnem činu, ki nam olajšuje prenašati pretežki udarec.
Izrekamo torej tem potom najprisrčnejšo zahvalo prečastiti duhovščini, ki se je veličastnega pogreba v tolikem številu udeležila, zlasti preč. gg. dekanu Verku in župniku Prešernu, sodn. svetn. g. Gelingheimu in g. sodn. prist. dr. Šribarju iz Kozjega, občinskim odbornikom, ki so nesli svojega rajnega tovariša k večnemu počitku, učiteljstvu z šolsko mladino, požarni b. amb. rajhenburški, pevskemu zboru in vsem, ki so nepozabnega nam pokojnika spremili na njega zadnji zemeljski poti!
Koprivnica, 15. marca 1905.
233 1-1
Žalujoci ostali.

Zdravje je največje bogastvo!
Kapljice sv. Marka.
Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.
Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roci ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledolnih boleznih, ublažujejo katar, umejujejo izmeček, odpravijo nahuho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in ureva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in štipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšie sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom:
Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.
Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajsterica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 ducat (12 steklenic) 4 K., 4 ducate (48 steklenic) 14'60 K., 2 ducata (24 steklenic) 8 K., 5 ducate (60 steklenic) 17'— K., 3 ducate (36 steklenic) 11 K.
Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljančič, seljak itd.
Mestna lekarna, Zagreb,
Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka. 646 20-13
Zdravje je največje bogastvo!